

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/204/2014
Identifikačné číslo spisu:	5312210331
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5312210331.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o deti Z. S., narodeného XX. A. XXXX a maloletú F. S., narodenú XX. B. XXXX, obe bývajúce u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov matky F. Z., bývajúcej v X. XXX, a otca Z. S., bývajúceho v U., Z. XXXX, zastúpeného JUDr. Antóniou Kauzalovou, advokátkou so sídlom v Čadci, Májová 1115, o zvýšenie výživného, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 P 104/2012, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. decembra 2013, sp. zn. 8 CoP 107/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie otca o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Čadca ako súd prvého stupňa rozsudkom z 11. júla 2013 č.k. 8 P 104/2012-99 zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca z 1. marca 2006, sp. zn. 5 P 168/2004 v časti o výživnom na mal. Z. S. tak, že výživné zvýšil zo sumy 39,83 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne počnúc od 3. októbra 2012. Zameškané výživné na mal. Z. S. za obdobie od 3. októbra 2012 do 11. júla 2013 v sume 720 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným. Vyživovaciu povinnosť otca k mal. F. S. zvýšil zo sumy 33,19 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne počnúc od 3. októbra 2012. Zameškané výživné na mal. F. za obdobie od 3. októbra 2012 do 11. júla 2013 v sume 540 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom sa zmenili pomery na strane maloletých detí, i na strane ich otca. Prihliadol tiež na skutočnosť, že otec detí je vlastníkom 2- izbového bytu, ktorý môže dať do nájmu takým spôsobom, aby mal z tohto nájomného vzťahu príjem nad rozsah uhrádzaných skutočne vynaložených nákladov a na skutočnosť, že má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Návrhu matky maloletých detí preto vyhovel a zvýšil výživné podľa ňou požadovanej výšky.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom z 30. decembra 2013, sp. zn. 8 CoP 107/2013 na odvolanie otca zmenil prvostupňový rozsudok v časti o výživnom na mal. Z. S. tak, že výživné zvýšil na

sumu 100 eur mesačne počnúc od 3. októbra 2012. Zameškané výživné na mal. Z. S. za obdobie od 3. októbra 2012 do 31. decembra 2013 v sume 898,67 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným. Výživovaciú povinnosť otca k mal. F. S. na sumu 80 eur mesačne počnúc od 3. októbra 2012. Zameškané výživné na mal. Lauru za obdobie od 3. októbra 2012 do 31. decembra 2013 v sume 702,15 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným. Tým zmenil rozsudky Okresného súdu Čadca z 1. marca 2006 č.k. 5 P 168/2004-64 a z 11. júla 2007 č.k. 5P 65/2007-27. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Odvolací súd zhodnotiac oprávnené potreby maloletých a ich porovnaním zo životnou úrovňou ich otca dospel k záveru, že boli síce v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine splnené podmienky na zmenu poslednej úpravy výživného na maloleté deti S., ale nie v takom rozsahu, ako ho určil prvostupňový súd. Vzhľadom na zárobkové možnosti a majetkové pomery otca maloletých detí, na jeho ďalšiu vyživovaciú povinnosť, považoval sumu výživného 180 eur mesačne (na obidve deti) za primeranú a dôvodnú. Rozhodnutie okresného súdu preto v zmysle § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal včas otec dovolanie, ktorým žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a stanoviť výživné pre maloleté deti v sume 60 eur mesačne na výživu maloletého Z. a 50 eur mesačne na maloletu F.. V dovolaní namietal, že mu nebolo umožnené vypovedať pred krajským súdom a tým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Matka vo svojom vyjadrení k dovolaniu otca uviedla, že s ďalším znižovaním výživného nesúhlasí.

Kolízny opatrovník maloletých sa k dovolaniu otca nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. Podľa § 238 ods. 4 O.s.p. však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo vo veci upravenej Zákonom o rodine (zmena vyživovacej povinnosti rodiča k maloletému dieťaťu), pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. Napadnutý rozsudok teda nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale znaky rozsudku, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Dovolací súd preskúmal z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1, druhá veta O.s.p.) prípustnosť dovolania aj z hľadisk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ otec namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., tým že pred krajským súdom nebol vypočutý, treba uviesť, že podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v čase rozhodnutia odvolacieho súdu na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, c/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, d/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V ostatných prípadoch možno o odvolaní

rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci odvolací súd považoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné. Nepovažoval preto za potrebné súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie zopakovať alebo dokazovanie doplniť, o čom rozhodnúť je v jeho plnej kompetencii. Nemožno mu preto vyčítať, že jeho postup, keď prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a preto nevypočul účastníkov konania (otca maloletých detí), bol v rozpore so zákonom.

Napokon, otec mal v konaní pred súdom prvého stupňa možnosť vyjadriť sa, čo aj náležitým spôsobom využil. Nedôvodná je preto jeho námietka, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať, keď nebol v tomto štádiu konania vypočutý.

Keďže dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 O.s.p. a dovolací súd nezistil žiadnu podmienku jeho prípustnosti ani podľa ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., dovolanie otca v zmysle ustanovenia § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. O.s.p. odmietol. Vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd vzhľadom na jeho neprípustnosť neskúmal.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 243b ods. 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.